Ч 25. Пятниця 2 (15) лютого 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і **адмінїстрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цїлий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(З ради державної. — Державний бюджет на р. 1901 і участь в нім Галичини)

Вчерашне засїданє палати послів було присьвячене внесеням в справі вибору комісиї адресової. Наглячі внесеня в тій справі вийшли від послів: Яворского, Страньского, Бернрайтера і Дашиньского. Посли Яворский і Страньский жадали вибору комісиї, пос. Бернрайтер поставив внесенє, аби не вибирати комісиї, лише поручити президентови палати, аби зложив Цїсареви подяку за престольну промову, а рівночасно аби впевнив Монарха о преданности палати і о готовости парляменту до рівного труду. П. Дашиньский поставив внесенє, аби розпочати сейчас в палатї дискусию над адресою. Над тими всіми внесенями вивязала ся довга і завзята дебата а відтак при голосованю відкинено внесенє Яворского, Страньского і Дашиньского а ухвалено майже одноголосно внесенє Бернрайтера. Русини голосували за внесенєм Яворского. — По виборі комісиї войскової, буджетової і зелїзничої, закрив президент засїданє і назначив слїдуюче на нинї рано.

Предложений мінїстром фінансів прелїмінар державного буджету на 1901 рік, представляє ся так:

Загальне запотребованє . .	1.641,163.344 К.
Загальне покритє	1.641,997.585 „
Надвижка	834.241 К.

В порівнаню з прелїмінарем на 1900 рік сегорічний єсть висший:

в запотребованю о	58,082.757 К.
в покритю о	58,146.763 „
надвижка о	64.006 К.

Участь Галичини в державнім буджетї на 1901 рік представляє ся в той спосіб:

На будову моста на Днїстрі 60.000 К.; направа дороги коло Яричева 40.000 К.; направа дороги коло Михайлівки 10.000 К.; міст на Вислї межи Краковом а Подґуржем 120.000 К.; ерариялний додаток на будову дороги з Кракова до Подґуржа 22.000 К.; міст на Скаві 100.000 К.; додаток до будови дороги з Буска до Желехова 20.000 К., з Яворова до Рави 40.000 К.; направа державної дороги коло Львова 80.000 К.; дорога з Сіняви до Буковиць 10.000 К.; дорога з Майдана до Розвадова 10.000 К.

Що-до водних будівель находимо слїдуючі важнїйші позициї: Реґуляция Висли 600.000 К., Дунайця 218.000 К., Сяну 462.000 К., Днїстра 516.000 К., Вислока 105.000 К., Прута 50.000 К., Соли 79.500 К., Лїмниції 79.619 К., Буга 19.800 К., Бялої 17.320 К.; заснованє вербових культур 20.000 К.; зимова пристань в Надбжезю 150.000 К.

Дальше находимо: на будову правительственного дому в Кракові 240.00 К.; на будову касарень в Ряшеві, Ярославі і Стрию 915.000 К.; дотация для Академії наук в Кракові 16.000 К., для Академії красних штук в Кракові 75.400 К.; на археольоґічні цїли в цїлій Галичинї 40.000 К.; релїґійний фонд в Галичинї 3,920.700 К.; для Кракова 320.700 К.

Унїверситет у Львові 873.700 К., добудованє крила при унїверситетскім будинку у Львові 100.000 К., адаптациї будинку 31.750 К. Унїверситет в Кракові 1,181.200 К., адаптациї в будинках 29.326 К. Полїтехнїка у Львові 360.000 К., видатки на адаптациї в будинку 39.704 К. Школа ветеринарийна у Львові 109.900 К., будова рускої ґімназиї в Коломиї 80.000 К.; на адаптациї ґімназияльних будинків 15.650 К.; школа реальна в Ярославі 100.000 К.; адаптациї в реальних школах 13.000 К.; адаптациї в учительских семинариях 1.100 К.; адаптациї в торговельних школах 13.000 К. На будову податкових урядів, зглядно перебудованє будинків: в Калуши 20.000 К., в Заболотові 15.000 К., в Заставнїй 20.000 К.

На будову телефонів в цїлій державі 1,800.000 К. На помноженє числа возів державних зелїзниць 1,730.000 К. На викінченє зелїзничого шляху Переворск-Розвадів 100.000 К.; на викінченє подрібних проєктів зелїзниції Львів-Самбір-Границя угорска 68.000 К.

На будову судових будинків: в Стрию 56.000 К.; в Краківци 4.632 К.; в Тернополи (вязниця) 77.400 К.; в Калуши 91.000 К.; в Заболотові 82.000 К.; в Угнові 41.000 К.; в Снятинї 40.000 К.; в Старім Самборі 30.000 К., в Борини 1.800 К.; в Новім Санчи 19.000 К., в Рончицях 30.000 К.; в Подґуржу 19.882 К.; в Мушинї 54.666 К.

---

18)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).

Коли оба мужчини так стояли один против одного, творили якусь дивну противність до себе, один великий, поважний, блїдий, і як би стовп, другий говірливий, хвалько, з випненою по войсковому грудию і з червоним лицем. Але оба мали спільну характеристичну черту. Зпід кріслатих бров купця і тоненьких ясних бров майора сьвітили ся такі самі хитрі, неспокійні і непевні очи. Оба були не в тімя биті, і один стеріг ся другого.

— Я чув про Вас від мого сина — сказав купець, подаючи крісло свому гостеви. — О скілько собі пригадую, то ви сходили ся бувало, щоби заграти собі в карти, в біляр, або яку иншу гру, на котрих я зовсїм не розумію ся, а які мій син, на жаль, трохи за богато любить.

— То Ви самі не граєте? — спитав майор сочувствуючим голосом. — Ну, мій пане, то ще нїколи не запізно научити ся; неодин научив ся грати віста або в біляр в досить глубокій старости. Коли би Ви мали охоту спробовати, то я би Вам охотно дав на початок сїмдесять і пять на сто наперед.

— Дякую Вам — сказав купець сухо. — Менї не треба тої слави. Чи то була цїль отсеї Вашої гостини, щоби мене до того запросити?

Старий вояк так зареготав ся, що та єго веселість аж налякала книговодців в конторі. — Там до чорта! — відозвав ся він — чи гадаєте, що я би того їхав аж пять миль далеко? Нї, мій пане, я хотів поговорити з Вами о Вашім синї.

— О моїм синї?

— Так єсть, о Вашім синї. Він собі остра штука — дуже остра, дійстно — скорий до дїла. Иподї може трохи відтручаючий, але то лиш молодеча зухвалість, мій честний пане. Мій приятель Тифлєтон від синих каже, що делїкатність виходить з моди рівночасно з пудром і плястерками для окраси. А він кпить собі як дїдько з цїлого сьвіта, той Тифлєтон. Ви єго не знаєте, що?

— Не знаю, мій пане — відповів Джірдльстон гнївливо. Але поговорім хиба о дїлї, бо у мене час дорогий.

Майор видивив ся на него з миленьким усьміхом. — Видко, що то вже з роду така палка вдача — сказав він. — Я то добачив вже у вашого сина Езри. Як то вже я сказав, з него остра штука; але тимчасом, мій честний пане, він страшенно цокватний і незвичайно недискретний. Мусите з ним о тім поговорити.

— Що то має значити, мій пане? — спитав купець, і аж поблїд з гніву. — Чи Ви прийшли тут, щоби обиджати єго в єго неприсутности?

— В неприсутности! — сказав старий вояк все ще облесно, усьміхаючись. — Я хотів як-раз договорити ся того. Він вибрав ся до Африки — на диямантові поля. Чудне підприємство, виконане з незвичайною енерґією, але й з так само незвичайною цокватностию, — так, мій пане, з непростимою цокватностию.

Старий Джірдльстон взяв свою тяжку гебанову лїнію і в роздразненю бавив ся нею. Єго таки аж кортїло, кинути нею свому гостеви в голову.

— Що би Ви на то сказали — говорив майор дальше закладаючи одну ногу на другу і відзиваючись довірочним тихим голосом — щоби Ви на то сказали, як би до Вас прийшов молодий мужчина і припускаючи, що Ви падлюка без чести, завізвав Вас, щоби Ви помагали єму у виконаню якогось дуже сумнївної натури пляну? Чи то би не зраджувало як найбільшої недискретиї з єго сторони, як гадаєте?

Купець сидів все це мовчки і блїднів щораз більше.

— А як би він розповів Вам наконець всї подрібности свого пляну, навіть не чекаючи чи Ви на то згодите ся чи нї, чи не був би він тогди більше недискретний? Ваш власний розум, мій честний пане, скаже Вам, що то була би з єго сторони карезна глупота — дійстно карезна!

— Та й щож, мій пане? — спитав старий купець захриплим голосом.

— Ну, — говорив майор дальше — я не сумнїваю ся, що Ваш син розповідав Вам про цікаву малу розмову, яку ми оба мали з собою. Він був так ласкав, що обіцяв менї, як би я поїхав до Росиї і сказав, що я відкрив там диямантові поля, то фірма щедро би менї за то заплатила. Я був змушений пояснити єму,

Новинки.

Львів дня 14 го лютого 190 .

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти іменував доцента університету дра Альойзия Винаржа секретарем львівского університету.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс практикантів концептових Намістництва: Жигм. Дембовского з Ряшева до Домброви, Стеф. Ружецкого зі Львова до Коросна, Петра Лекчиньского зі Львова до Рави, Юл. Струсиньского зі Львова до Сянока, Юл. Уейского зі Львова до Камінки і Мечисл. Ящуровского зі Львова до Нового Санча.

— **Канонічний процес** новоіменованого лат. епископа в Тарнові о. Валенги, відбув ся вчера у Відни. Новий епископ зложив в руки папского нунция присягу. Обнятє епископскої столиці еп. Валенгою послідує в марті.

— **З Відня** пишуть: В неділю відбули ся збори руского товариства „Родина“ при численній участи членів, на котрих явили ся також посли Барвіньский і Пігуляк. Предметом наради була справа заснованя школи для неписьменних Русинів, поселених у Відни, щоби могли навчити ся читати і писати по руски, рахунків і бодай початків німецкого язика. Про спосіб устроєня сеї школи забирали голос о. Садовский, пп. Пігуляк і Барвіньский і учитель зі Львова Павенцкий, а а головна перепона показала ся в недостачі материяльних засобів. Длятого жертвували п. Барвіньский 10 корон, Пігуляк 5 корон, а решта дрібні датки, так що зібрало ся 23 корони, з чого можна буде закупити таблицю і перші потреби. П. Барвіньский обіцяв удати ся до Львова, щоби звідтам придбати букварів, рахункових книжочок і початків німецкої науки. Учитель Павенцкий обіцяв в слідуючу неділю почати науку, а п. Пігуляк прирік також свою поміч.

— **Др. Кирило Трильовский,** адвокат краєвий відтворив свою канцелярию в Коломиї при улици Костюшка ч. 34 (коло „Народного Дому“) Уділяє поради і приймає заступства в справах карних і адміністрацийних.

— **Богослуженє поминальне за бл. п. о. Алексія Тороньского** відбуде ся в суботу 16-го н. ст. лютого с. р. в церкві Успенія Пресьв. Богородиці о 10-ій годині перед полуднем, на котре родина запрашає всїх знакомих, приятелїв і почитателїв покійного.

— **Скритоубийство в Кутах.** Невислїджені доси злочинцї убили в Старих Кутах Микиту і Катерину Бойчуків. Жандармерия слїдить за виновниками.

— **Скажений пес** покусав в Перемишлянах в судовім забудованю канцелїстів Стуглїка і Кнеминьского. Обох відвезено до заведеня дра Буйвіда в Кракові.

— **Гріб короля Гумберта** в Пантеоні ограбили оногди якісь невислїджені злочинцї. Украдено позолочений вінець, золотий ланцух і ще деякі дорогоцїнности. Вислїдок того поліция зарядила, щоби при гробі короля Гумберта сторожили все два карабінери.

— **Смерть від електрики.** В Льондонї приключило ся оногди нещастє. Телеграфічні стовпи під тягаром снїгу упали на електричні проводи трамваю і разом з ними на улицю. Дріт проводу упав на переходячих саме туда двох людий і убив їх на місци.

— **Конкурс ізза 4 корон.** Суд окружний в Молодім Болеславі наложив був на купця Франца Ужада в Ровеньску конкурс, але суд окружний зніс его. Але нещастє хотїло, що протоколярна просьба о отворене конкурсу не була остемпльована і прокуратория фінансова спротивила ся знесеню конкурсу з причини незаплаченого стемпля в сумі 2 К. взглядно в подвійній висотї 4 К. Ухвалу окружного суда скасовано і отворено конкурс знову.

— **Вже й цїлі доми крадуть.** Здає ся, що для злодіїв з двайцятого столїтя, нема вже такого предмету, котрий би они не могли украсти, скоро крадуть вже цїлі доми. А таке стало ся в Бруксели. Там будують тепер і приготовляють місце під великий порт, і в тій цїли розбирають цїлі улицї а навіть розібрано великий дворець товаровий при алеї Верте. До домів, що мали бути розібрані, належав також дім під ч. 661, котрого властителем есть якийсь п. Мортгат. Дім стояв вже порожний і готовий до завалення. Отже дві недїли тому назад прийшло там кількадесять робітників та заїхали кільканайцять возів, і взяли ся розбирати дім. Видко, що дім не конче був великий, бо до вечера розібрали его до споду, вози забрали цеглу і материял деревляний, та пот... зли, і нїхто не знає, куди. То діяло ся в суботу. Коли властитель прийшов в понеділок на місце, щоби оглянути дім і зарядити его розбиранє, застав лиш місце, де дім стояв.

— **Клюб грачів і злодіїв.** Кримінальній поліциї в Альтонї удало ся прихопити спору пачку всїлякого рода злочинців. При плош... „Великої Свободи“ була там торговля риб. Поліция вже від давна мала на оку ту торговлю, аж оногди впала там і зробила ревізию. Показало ся, що то була торговля риб лиш для ока. Властитель еї мав богато горшків та всїлякої навіть ще зовсїм нової і не уживаної посудини, нїби то потрібної для продажи живої і вареної риби, а тимчасом поправдї сходили ся у него „гостї“ не на рибу, але на розпусту, гру в карти і т. п. або коли треба було безпечно сховати ся. Поліция впала до тої „торговлї“, арештувала там цїлий клюб грачів і злодіїв зложений з 26 людий, межи котрими лиш самих зводників було 23. За трома прочими, котрі тут знайшли ся, поліция вже давно слїдила; суть то дуже небезпечні злодії, котрі допустили ся великої крадежі з розбоем. В тій порі сходили ся члени клюбу що дня о 9 год. вечером і розпочинала ся забава в другій комнатї з заду, бо перша мала удавати торговлю. Арештовано також і властителя тої оригінальної „торговлї“, котрий як здає ся есть головою не лиш того клюбу, але й „капітаном“ великої ватаги злодіїв та розбійників, котрі жирують по всїх великих містах портових.

— **Асфальтове озеро.** З Венецуелї в Америцї доносять, що там недалеко міста Бермудас відкрито велике озеро асфальтове, далеко більше і обильнїйше в асфальт як то, котре знаходить ся на острові Трінїдад, напроти пів... нічно-всхідного побережа полудневої Америки. Доси доставляв лиш Тринїдад асфальту, а що его уживають тепер що-раз більше при будові домів у великих містах і до виливаня ни... площ і тротуарів, то цїна була досить висок... тепер мабуть трохи спаде а уживанє асфальту ще збільшить ся. Асфальтові озера мають то до себе, що коли з них зверха вибере ся чорну масу подібну до смоли, то она суне ся зпід споду в гору і поволи виповняє знову цїле озеро.

що деякі засади, після яких моя родина — майор тут страшно надув ся і випростував ся — після яких моя родина навикла дїлати, не дозволили би менї скористати з его предложеня. На жаль мушу сказати, що він по тім впав в дуже злий гумор, і межи нами впали деякі слова, котрі остаточно довели до того, що ми борзо розійшли ся. Бог сьвідком! Я мав ледви на стілько часу, щоби ему пояснити, яким він був недискретним.

Купець сидів все ще зовсїм спокійно і стукав своєю чорною гебановою лїнеєю по столї.

— Розуміє ся, що коли я пізнав плян у великих чертах, — говорив майор дальше, — то моя цїкавість стала так велика, що менї годї було не слїдити за подрібностями. Я видів того пана, що вибрав ся до Росиї — менї здає ся, що він називає ся Льонґворті. Так есть! Я знав чоловіка того ікепи в маринарцї, котрий бувало що рана перед снїданєм пив чистий коняк з каєньским перцем. А Ви то знали? Розуміє ся, що Ви то не могли знати. Та до чого я то все взагалї говорю?

Джірдльстон споглядав попуро на свого гостя. Сей послїдний взяв із черепашинової табатерки нюх табаки а відтак стріпав із сурдута табаку, що по нім розсипала ся.

— Так, так — говорив він дальше — я видів, як Льонґворті вибирав ся до Росиї. Відтак видів я, як Ваш син поїхав до Африки. То підприємчивий чоловік і певно дасть там собі раду. Він всюди, де би й не був, видобуде ся певно на верх, скоро лиш буде уникати тої глупоти, о котрій ми говорили. Рівночасно довідав ся я, що Джірдльстон і С-ка позичили готівкою около 30.000 фунтів. Тота сума, як здогадую ся, пішла до Африки. То купа гроший, які Ви в ту гру вкладаєте, але остаточно она була би зовсїм певна, як би то лиш Ви одні о тім знали, але що ще инші...

— Инші?

— Ну, таж очевидно, що я — сказав майор. — Я знаю, що робить ся, а що важнійше, я не запряг ся разом з Вами. Нема й сумніву, що я міг би ще сего вечера піти до торговельників диямантами в містї і дати їм маленький знак, що цїна має упасти а то би їх трошки здивувало.

— Я Вам щось скажу, майоре Клюттербук — відозвав ся купець голосом, котрий від таєвого роздразненя аж дрожав. — Ви довідали ся важної тайни торговельної. Длячогож крутите ся так, як та кітка коло горячого молока? В якій цїли Ви прийшли? Чого хочете?

— От ми вже й договорили ся! — сказав майор сам до себе і усьміхнув ся ще милїйше як перед тим. То називає ся інтерес; панове з Сіті розумють ся на тім. Ви приступаєте просто до річи і держитеєсь еї. Коли так дивлю ся на Вас, то менї пригадує ся Ваш син. То саме інтелїґентне око, той сам веселий вираз, та сама нагальність, той сам сухий гумор...

Відповідайте на моє питанє, чого хочете? — перебив ему купець гнївливо.

— І той сам зворушливий темперамент — говорив майор дальше не даючи собі перебити. — Я вже забув, мій честний пане, о що Ви мене питали.

— Чого хочете?

— Ах правда, розуміє ся. Чого хочу? — сказав старий вояк і призадумав ся. — Один сказав би більше, другий менше. Инші домагали би ся по половинї, але то було би за богато. А що Ви сказали би на тисяч фунтів? Так, менї здає ся, що нам би згодити ся на тисяч фунтів.

— Ви жадаєте тисяч фунтів?

— Щира правда, що я їх жадав цїле моє житє. Ріжниця лиш та, що я їх тепер дістану.

— Та за що?

— То чей ясно, за мовчанє, за неутральність. Ми всї належимо до спілки і менї здає ся, що робота добре роздїлена. Ви робите плян, Ваш син его виконує, а я держу язик за зубами. Ви при тім заробите десятки тисячів а я свою скромну, малу тисячку. Оттак заплатимо собі всї за наші труди.

— А що було би, як би я не хотів Вам заплатити?

— Ах! Чей не зробите того — не можете того зробити — сказав майор підлещуючись. — Дійстно мій пане, я Вас ще не довго знаю, але я маю за надто високе мнїнє о Вас, як щоби припускати, що Ви могли би зробити щось так дурного. Коли не схочете, то не буде нїчого з Вашої спекуляциї. Иншого виходу нема. Бог сьвідком, що менї було би дуже прикро Вас добити; але Ви знаєте стару приповідку, що кожда рука собі крива. Треба скористати з того, що знає ся так як можна.

Джірдльстон надумав ся через хвильку зморщивши свої довгі брови понад неспокійними очами.

— Ви сказали мому синови, — відозвав ся наконець — що Ви занадто честні, як щоби брати участь в нашім підприємстві. А чи то уважаєте за честне, уживати того, чого Ви довідали ся довірочно, до вимушуваня гроший?

— Мій честний пане, — відповів майор відпираючи рукою. — Ви ставите мене в прикре положенє, бо хочете, щоби я Вам отверто висказав мої погляди. Коли би я видів, що хтось відбирає собі житє, то я би не робив собі нїчого з того, коли би его й сам убив. Коли виджу, як злодій порає ся в чужій кишени, то я би уважав то за добрий жарт всунути руку і в его кишеню. Отсе маленьке дїло, до котрого Ви взяли ся, есть — ну, скажім незвичайної натури, а коли моє поступованє виглядає на таке саме, то чей оно дасть ся оправдати. Годї Вам кидати на когось каменем, а

— **Померла** Текля Любчакова, жена урядника львівского маґістрату, дня 12 с. м. в 41-ім роції житя.

Курс львівский.

Дня 13-ого лютого 1901.	платять K. c.	жадають K. c.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	620	648·
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	354	364
Зеліз. Львів-Черн.-Ясі	527 –	535 –
Акциї гарбарні Ряшів	—	150
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400	410
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	90 –	90·70
Банку гіпот. 5% преміов	109·50	—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%	98·10	98·80
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краев.	98·70	99·40
4% листи застав. Банку краев. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	92· –	92·70
" " 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	93· –	93·70
" " 4% льос. в 56 літ.	90·80	91·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	95·60	96·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101· –	101·70
" " " " $4\frac{1}{2}$%	98·70	99·40
Зеліз. льокаль." 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краев. з 1873 по 6%	100· –	—
" " 4% по 200 кор.	93·—	93·70
" " м. Львова 4% по 200К.	87· –	87·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	65· –	69· –
Міста Станиславова	150· –	— –
Австр. черв. хреста (Курс відешкий)	47·50	48·50
Угорск. черв. хреста	23·50	24·50
Іт. черв. хрес. 25 фр.	23·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К	59·—	63·—
Базиліка 10 К	14·15	15·15
Joszif 4 K.	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр.	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·27	11·45
Рубель паперовий	2·53	2·57
100 марок німецких	117·40	118·—
Долар америк.	4·80	5·—

ТЕЛЕҐРАМИ.

Рим 14 лютого. Переговори в справі утвореня нового кабінету довели до успіху. Можна уважати певною річию, що в склад нового кабінету війдуть: Цанарделї, Джоліттї, Прінеттї, Нассі, Ґалїмбертї, Санмартіно і Морін.

Мадрид 14 лютого. Демонстрациї против правительства тревають дальше. Вечером жандармерия обсадила важнїйші улицї. Войско сконсиґноване.

Дурбан 14 лютого. Ген. Френч ударив на передну сторожу відділу Бурів під Ермельо. Зачувати, що 40 Бурів полягло, а 206 дістало ся до неволї. Анґлїйске войско забрало богато худоби.

Льондон 14 лютого. Доносять з Шангайквану, що коло Каольо прийшло сими днями до битви між Росиянами і Хінцями, в котрій Росияни мали 42 убитих.

Надіслане

відтак дивувати ся, що хтось на Вас кине каменем. Як кричати в лїс, так і звідтам відзиває ся.

Купець подумав знову якусь хвильку. — Припустім, що ми за ту цїну купимо собі Вашу мовчаливість — сказав він — а хто ж нам заручить за то, що Ви не прийдете знову і не схочете ще більше гроший вимусити, або що Ви остаточно не зрадите нашої тайни?

— Честь вояка і шляхтича — відповів майор вставши і пукаючи двома пальцями правої руки в свої груди.

Леґонький глумливий усьміх пересунув ся по блїдім лици Джірдльстона, але він не сказав на то нїчого. — Ми попали ся у Ваші руки — сказав він — і не маємо виходу, як лиш приняти Ваші услівя. Пять сот фунтів сказали Ви?

— Тисяч — відповів майор спокійно.

— То велика сума.

— Жартуєте собі!

— Добре, дістанете. Я Вам ще дам знати. — Джірдльстон встав, як би хотів закінчити розмову.

Майор не сказав на то нїчого, але показав знову свої білі зуби і став пукати срібною головкою своєї палицї по чековій книзі пана Джірдльстона.

— Що! Тепер?

— А вжеж, тепер!

Оба подивили ся на хвильку один на другого, а купець сїв відтак і дрожачою рукою написав чек, котрий посунув майорови. Сей послїдний придивив ся єму добре, виймив з бічної кишенї грубий малий записник і вложивши в него той цїнний кусень паперу, сховав єго знову до кишенї свого сурдута. Відтак взяв поволи і уважно свій стрійний капелюх з красно вигненими крисами і свої тоненькі рукавички, поклонив ся вдоволений Джірдльстонови, що понуро споглядав на него і пустив ся гордо через контору. Там устиснув руку Томови, з котрим знав ся від кількох місяців і котрому зробив три предложеня одно по другім — перше, що заплатить єму тілько шампана, кілько схоче, друге, що буде з ним за яку небудь суму грати в біляр аж до пятьсот, а трете, що поставить за него пять шілїнґів на Амелїю на перегонах — а коли Тома подякував за всї три предложеня не приймаючи їх, він розклонюючись на всї боки вийшов лишаючи у здивованих книговодців пусту згадку на вічний усьміх, великий ковнїр від сорочки і камашї.

Безсторонний чоловік може судити, як хоче, о способах, якими майор Товія Клюттербук вимусив від фірми Джірдльстон тисяч фунтів, але то річ певна, що єго податлива совість анї трошки єго не гризла. Противно, він був повен радости і пустої веселости. Не ушов був ще й сто метрів, а вже мусів два рази ставати і підпирати ся палицею в наслїдок того, що аж духу єму не ставало, коли силував ся придушити в собі то велике урадоване, яке добувало ся з глубини єго здоровенного тїла. Коли пристанув був другий раз, мучив свою руку тим, що шукав чогось в бічній кишени свого тїсного сурдута і по довгім викручуваню як би хотів скинути з себе то одїне мов гадина свою шкіру, видобув знову малий грубий записник. Виймив з него чек і придивляв ся єму нїжно. Відтак кивнув на переїзджаючу попри него дорожку. — До окружного банку — крикнув він. — Єму прийшло на гадку, що при непевнім станї фірми лїпше зробить, коли відбере гроші о скілько можна як найскорше.

(Дальше буде.)

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим лїком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по єго смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть єго зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тїсто і не цукроватіє так як мід правдивий. Хто би хотів мати знаменитий мід, нехай напише до П. Корінєвича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні . 2 аркуші „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ удїлів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ лїквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ удїлів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . . „ „ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові **при ул. Краківскій ч. 9** продає вино шампаньске Йосифа Терлєй і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

АНТІН РУЛЬФ

ПОЗОЛОТНИК

виготовлює золоченя **престолів і іконостасів по церквах**, як також відновлює старі рами і виготовлює всї в обсях золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківска ч. 10.

1/2 кґ гусячого піря лиш 60 кр.

Розсилаю цїлком нове, сїре піре рукою дерте, пів клґр. лиш 60 кр., то само лїпшого рода лиш 70 кр., в почтових коробках пробних 5-клґр. за послїплатою. **Й. КРАСА**, торговля піря в Сміхові коло Праги (Чехія). Виміна дозволена. Прошу о точну адресу.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).